

μὴ περιμένων ἵνα ἀκούσῃ οὐδεμίαν εὐχαριστίαν. Ἐντὺς τοῦ βαλκαντίου ἐκείνου περιείχοντο ὀκτώ χρυσὰ διπλὰ λουδοβίκια καὶ δέκα ἀργυρὰ σκουδά, ὁ δὲ νέος συνέλαβε τὴν ὑψηλοτάτην ἰδέαν ὑπὲρ τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου ὑποκειμένου διὰ τὴν τοσαύτην αὐτοῦ γενναϊότητα, καὶ καθ' ἑκάστην ἐπροσπάθει ἵνα ἀνέυρῃ αὐτόν· ἀλλὰ ματαίως ἐκοπίαζε, διότι ποτὲ πλέον δὲν ἠδυνήθη νὰ εἴῃ τὸν ἀγνώστον ἐκεῖνον.

Ἐξ ἐβδομάδες παρήλθον μετὰ τοῦτο, καὶ ἡ δυστυχὴς ἐκείνη οἰκογένεια ἐξηκολούθει ἐργαζομένη ἵνα συνάξῃ τὴν ποσότητα, ἥ· εἶχεν ἀνάγκη· ἡμέραν δὲ τινα ἐνῶ ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ συνιστῶντα αὐτὴν ἐκάθηντο περὶ τινὰ ξυλίνην τραπέζαν καὶ ἐλάμβανον γεῦμα λιτότατον, συνιστάμενον ἀπὸ ἄρτου καὶ ξηρῶν ἀμυγδαλῶν, βλέπουσιν αἶφρην ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, . . . τὸν Ῥοβέρτον . . . τὸν πατέρα . . . ὅστις κατέλαβεν ἅπασαν τὴν προσφιλὴ αὐτοῦ οἰκογένειαν ἐν τῇ θλίψει καὶ δυστυχίᾳ αὐτῆς· τίς κάλαμος δύναται ἵνα περιγράψῃ τὴν ἐκπληξιν τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, τὰς παραφορὰς αὐτῶν . . . τὴν χαρὰν αὐτῶν; . . . ὁ ἀγαθὸς Ῥοβέρτος ρίπτεται εἰς τὰς ἀγκάλας ὧλων, ἀσπάζεται μετὰ τρυφερότητος τὰ δακρυδρεγμένα πρόσωπα ὧλων . . . καὶ ἐνῶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ παρεδίδοτο εἰς ἀνέκφραστον χαρὰν, ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐξέφραζεν εὐχαριστίαν διὰ τε τὴν ἀνέλπιστον ἀπελευθέρωσιν, καὶ διὰ τὰ πεντήκοντα λουδοβίκια, ἅπερ ἐμετρήθησαν κατὰ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπίδασίν του, τὰ χρησιμεύσαντα διὰ τὸν ναῦλον, τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἐνδύματά του. Τίνι τρόπῳ νὰ ἀνταμείψῃ τοσοῦτον ζήλον καὶ τοσαύτην ἀγάπην, ἔλεγεν ἀδιαλείπτως;

Ἀλλὰ . . . τότε νέα ἐκπληξίς κατέλαβε τὴν οἰκογένειαν ταύτην· ἀκίνητοι πάντες θεώρουν ἀλλήλους. . . ἡ μήτηρ τότε φαντάζεται ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῶν ἐπραξεν ὅλα ταῦτα, καὶ λύσασα πρώτη τὴν σιωπὴν, διηγεῖται εἰς τὸν συζύγον τὴν τολημρὰν ἀπόφασιν τοῦ υἱοῦ των τοῦ νὰ ἀπελευθερώσῃ αὐτὸν διὰ τῆς ἐαυτοῦ αἰχμαλωσίας· καὶ προσθέτει ὅτι αὐτὸς βεβαίως εὔρε φίλους, οἵτινες ἐδοθήθησαν καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπολύτρωσίν σου. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπητούντο ἑξ ἑκατὸν φράγκων, ἐξηκολούθησεν ἡ μήτηρ, καὶ ἡμεῖς μόλις τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου ἔχομεν ἤδη· καὶ τοῦτο τὸ πλεῖστον ἦν καρπὸς τῆς ἐργασίας τοῦ υἱοῦ ἡμῶν. Εἰς τὴν διήγησιν ταύτην ὁ πατὴρ βυθισθεὶς εἰς βαθείας σκέψεις, ἀπευθίνεται πρὸς τὸν υἱὸν καὶ λέγει αὐτῷ. — Δυστυχὴ! τί ἐπραξας; τίνι τρόπῳ δύναμαι νὰ σοὶ χρεωσθῶ τὴν ἀπελευθέρωσίν μου; Πῶς δύναται αὕτη νὰ μένῃ μυστήριον διὰ τὴν μητέρα σου, ἂν δὲν ἠγοράσθῃ τῇ τιμῇ τῆς ἀρετῆς; ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ, νέος ὢν καὶ υἱὸς πατρὸς ἀτυχοῦς καὶ αἰχμαλώτου ἐπορίζεσο τὰ χρεϊώδη ὡς ἀνᾶκεν εἰς σέ; φρίττω συλλογιζόμενος, μήπως ἡ πατρικὴ ἀγάπη σὲ κατέστησεν ἐνοχον . . . ἐγκαρδιώσόν με, ἔσο ἀληθής· ἄλλως, ἀποθνήσκομεν ὅλοι, ἐὰν ἐπαυσεῖς ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. — Ἡσυχάσετε

πατέρ μου, διέκυψεν ὁ νέος, ἐναγκαλιζόμενος τὸν πατέρα τευ· ὁ υἱὸς ὑμῶν δὲν εἶναι ἀνάξιος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲως ὀφείλετε εἰς ἐμὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν ταύτην, καὶ ὁ εὐεργέτης ἡμῶν εἶναι βεβαίως ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος ἀγνώστος, ὅστις, ὡς ἐνθυμείσθε, μήτηρ μου, μοὶ ἔδωκε τὸ βαλάντιον αὐτοῦ καὶ μ' ἀπέυθυνε διαφόρους ἐρωτήσεις.

Ἐκτοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς προσπαθῶ ἵνα εὔρω αὐτόν· ἀλλ' εἰς μάτην ἀπέβησαν οἱ κόποι μου, δὲν ἀνεφάνη πλέον εἰς τὴν παραλίαν· ἂν ποτε ἀπαντήσω αὐτὸν θέλω τὸν παρακαλέσῃ, ἵνα ἔλθῃ καὶ ἴδῃ τοὺς καρποὺς τῶν ἀγαθοεργιῶν του. Ἐπειτα διηγεῖται εἰς τὸν πατέρα τὸ ἱστορικὸν τοῦ Αὐγούστου, καὶ οὕτως ἀπαλλάττει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φόβου ὃν εἶχε, μήπως ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐλησμονήσῃ τὰς πατρικὰς νοθεσίας καὶ ἀρετάς.

Ἐν τούτοις ἀποδοθεὶς εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ὁ Ῥοβέρτος εὔρεν αὐτὴς φίλους καὶ βοηθοὺς καὶ αἱ ἐπιτυχίαι τῶν νέων αὐτοῦ ἐπιχειρήσεων ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας ὧλων. Μετὰ δύο ἔτη ὁ Ῥοβέρτος δὲν ἦτο πλέον ἄπορος· νυπόκειται μεγάλως καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἄτινα ἀπεκατέστησε διὰ τῆς πατρικῆς φροντίδος συνεμερίζοντο τὴν εὐτυχίαν τῶν γονέων αὐτῶν.

Ἐ π ἰ λ ο γ ο ς .

Ἄλλ' ὁ εὐεργετικὸς ἐκεῖνος Ἄγνωνος, ἤθελε μένει τῶνόντι ἄγνωνος καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπίσης, ἂν οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, εὐρόντες εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ ἀποθανόντος συγγενοῦς αὐτῶν, συναλλαγματικὴν 5,500 λιτρῶν πρὸς τραπεζίτην τινα, [εἰς Κἀδιξ ἐξωφλημένην, δὲν ἀπῆλθον ὑπὸ περιεργείας ὁρμώμενοι, πληροφορίας περὶ αὐτῆς. Ὁ τραπεζίτης ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, ὅτι μετεχειρίσθη τὰ ἐν τῇ συναλλαγματικῇ χρήματα ἵνα ἀπολυτρώσῃ Μασσαλιώτην τινὰ, ὀνόματι Ῥοβέρτον, αἰχμαλώτον εἰς Τύνιδα, συμμορφούμενος εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Βαρόνου Μοντεσκιού, Προέδρου Ἰγδυοφόρου εἰς τὸ ἀνώτατον τῆς Βουρδιγάλης δικαστηρίου. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ Βαρόνος Μοντεσκιού ὁ περικλητὸς καὶ εὐεργετικὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐτέρπετο εἰς τὰς περιουσίας, καὶ ὅτι ἐπισκέπτετο συνεχῶς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Κυρίαν δ' Ἐφικοῦρ νενυμφευμένην ἐν Μασσαλίᾳ.

Ἡ Μ. Π.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Μηδὲν μηδέποτε προσθέσης ταῖς περὶ τοῦ πλεονίστου σου διαδιδόμεναις φήμαις. Διότι, ἂν ὁ μὲν εἶναι ἐνοχος, ἀπανθρώπως θέλεις αὐξήσει τὴν δυστυχίαν του διὰ τῶν συλλογισμῶν σου· ἂν δὲ εἶναι ἀθώος, θὰ λάβῃς τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι δὲν κατετάχθης μετὰ τῶν δυσχεραντῶν του.

Παρομοιάζω τὴν ὀκνηρίαν πρὸς γυναῖκα γλυκεῖαν οὖσαν τὴν ὄψιν καὶ βραδυκίνητον, ἐνδεδυμένην ἐσθῆτα ἐξ ἱστοῦ ἀράχνης, ἥ· τὰ κρίσπεδα ὑποβαστάζει ὁ ὕπνος, στηριζομένην εἰς τὸν βραχίονα τῆς πρώτης αὐτῆς κυρίας τῆς τιμῆς ἥτις

εἶναι ἡ πείνα καὶ συνοδεῖαν ἔχουσιν τὰς στερήσεις καὶ κακοπαθείας.

Τὰ δὲ ψεῦδη ἤθελον εἶπει σφαῖρας χίονος ἀποσωμένες ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, αἵτινες μεγαλύνονται καθόσον κυλίσονται πρὸς τὰ κάτω, ἔπειτα δὲ διαλύονται κρατηθεῖσάι που καὶ κατατῶσιν εἰς τὸ μηδέν.

Ἡ φρόνησις μᾶς ἀποτρέπει τοῦ νὰ δίδωμεν πίστιν εἰς ὅ,τι ἀκούομεν, νὰ πράττωμεν ὅ,τι δυνάμεθα, νὰ λέγωμεν ὅ,τι γνωρίζομεν, νὰ δαπανῶμεν ὅ,τι ἔχομεν.

Ἡ μεγαλειτέρα τῶν εὐτυχιῶν εἶναι τὸ νὰ ᾔναι τις ἄξιος εὐτυχίας.

Οἱ πλείστοι τῶν φίλων εἶναι ὅμοιοι πρὸς τὰς χελιδόνας, αἵτινες ἔρχονται μὲν κατὰ τὸ ἔαρ, φεύγουσι δὲ ἅμα ὁ καιρὸς ψυχρανθῇ.

ΑΙ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΝΟΗ.

(*Ἀπόλογος ἰνδικός*).

Ἐρίσασάι ποτε περὶ πρωτείων αἱ αἰσθήσεις ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν Βράμαν ὅπως αὐτὸς τῶν λύσῃ τὴν διαφορὰν. «Τις ἡμῶν, ἠρώτησαν, εἶναι ἡ καλιτέρα; — Ἐκείνη ἥς ἄνευ τὸ σῶμα δὲν ἔχει ζωὴν, ἀπεκρίθη ὁ Βράμας, ἐκείνη ἔχέτω τὰ πρωτεῖα.

Καὶ φεύγει ἡ Φωνή, ἐπανελθοῦσα δὲ μετὰ ἔντος ἀπουσίας — Πῶς ἡδυνήθητε νὰ ζήσητε, ἠρώτησεν, ἄνευ ἐμοῦ; Καὶ αἱ αἰσθήσεις ἀπεκρίναντο — Ὡς οἱ ἄλλοι οἵτινες δὲν ἔχουσι μὲν τὴν χρῆσιν τῆς φωνῆς, ἀναπνεύουσιν ὅμως διὰ τῆς πνοῆς, βλέπουσι διὰ τῶν ὀρθαλμῶν, ἀκούουσιν διὰ τῆς ἀκοῆς, ἐννοοῦσι διὰ τοῦ λογικοῦ οὕτως ἐζήσαμεν. — Καὶ ἡ φωνὴ ἐπανάλαβε τὴν θέσιν αὐτῆς.

Φεύγει δὲ τότε ἡ Ὁρασις καὶ μετὰ ἐνὸς ἔτους ἀπουσίαν ἐπανελθοῦσα — Πῶς ἡδυνήθητε, ἠρώτησε, νὰ ζήσητε ἄνευ ἐμοῦ; Καὶ αἱ αἰσθήσεις ἀπεκρίθησαν — Ὡς οἱ τυφλοὶ, οἱ μὴ ἔχοντες μὲν τὴν χρῆσιν τῆς ὁράσεως, πνέοντες ὅμως διὰ τῆς πνοῆς, λαλοῦντες διὰ τῆς φωνῆς, ἀκούοντες διὰ τῆς ἀκοῆς, ἐννοοῦντες διὰ τοῦ λογικοῦ οὕτως ἐζήσαμεν. Καὶ ἡ Ὁρασις ἐπανάλαβεν τὴν θέσιν τῆς.

Τρίτη δὲ φεύγει ἡ Ἀκοή. Καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἐπανελθοῦσα — Πῶς ἡδυνήθητε νὰ ζήσητε ἄνευ ἐμοῦ; ἠρώτησεν. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ αἰσθήσεις. Ἐζήσαμεν ὥς οἱ κωφοὶ, οἵτινες δὲν ἔχουσι μὲν τὴν χρῆσιν τῆς ἀκοῆς, ἀναπνεύουσιν ὅμως διὰ τῆς πνοῆς, λαλοῦσι διὰ τῆς φωνῆς, βλέπουσι διὰ τῆς ὁράσεως, ἐννοοῦσι διὰ τοῦ λογικοῦ. Καὶ ἡ ἀκοὴ ἀνέλαβε τὴν θέσιν τῆς.

Καὶ τέταρτον φεύγει τὸ λογικὸν καὶ ἐπανερχεται μετὰ ἔντος — Πῶς ἡδυνήθητε νὰ ζήσητε ἄνευ ἐμοῦ; ἐρωτᾷ — Ὡς οἱ χυδαῖοι οἱ μὴ ποιοῦντες μὲν χρῆσιν τοῦ λογικοῦ, λαλοῦντες ὅμως διὰ τῆς φωνῆς, πνέοντες διὰ τῆς πνοῆς, ἀκούοντες διὰ τῆς ἀκοῆς, βλέποντες διὰ τῆς ὁράσεως — Οὕτως ἐζήσαμεν. Καὶ τὸ λογικὸν ἐπαναλαμβάνει τὴν οἰκείαν θέσιν.

Ἐτοιμάζεται δὲ νὰ φύγῃ ἡ πνοή, καὶ ὁμοίᾳ πρὸς μέγαν καὶ ἰσχυρὸν ἵππον τοῦ γένους τοῦ Σινδ, ὅστις σφαδάζων κτυπᾷ τὸ ἔδαφος μὲ τὸν πόδα, ἐκλόνισε πᾶσας τὰς αἰσθήσεις. Δέσποινα, ἀνεφώνησαν τότε ἐκείναι, μὴ φεύγῃς ἄνευ σοῦ δὲν δυνάμεθα νὰ ζήσωμεν. — Δότε λοιπὸν εἰς ἐμὲ τὰ πρωτεῖα, εἶπεν ἡ πνοή — Τὰ ἔχεις, ἀπεκρίθησαν ταπεινῶς αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις.

Γλῶσσαι καὶ διαλέκτοι λαλοῦμεναι ἐπ' τῆς γῆς.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ καταλόγου τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν διαλέκτων αὐτῶν Κ. Φριδερίκος Ἀδελοῦγκος ἀριθμεῖ λαλουμένας ἐπὶ τῆς γῆς γλώσσας 3, 064 ἴτοι

Ἐν Εὐρώπῃ μὲν.	γλώσσας	587
Ἐν Ἀσίᾳ δὲ	»	937
Ἐν Ἀφρικῇ	»	276
Καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ὠκεανίᾳ.	»	1264

Ὁ δὲ γεωγράφος Βάλθης ἀποχωρίζων τὰς γλώσσας τῶν διαλέκτων αὐτῶν φθάνει εἰς ἀριθμὸν πολὺ ἀνώτερον τῶν 5, 860· καὶ ἰδοὺ πῶς διαμοιράζει αὐτάς.

Εἰς Ἀσίαν ἀποδίδει	γλώσσας	153
Εἰς Εὐρώπην	»	48
Εἰς Ἀφρικὴν.	»	118
Εἰς Ὠκεανίαν	»	117
Εἰς Ἀμερικὴν	»	424
Διάλεκτοι δὲ εἰσὶ περίπου.		5,000

Εἰς Ἀμερικὴν δὲ λαλεῖται.

Ἡ μὲν Ἀγγλικὴ ὑπὸ	14,647,000	ἀνθρώπ.
Ἡ δὲ Ἰσπανικὴ ὑπὸ	10,504,000	»
Ἡ Πορτογαλικὴ ὑπὸ	3,740,000	»
Ἡ Γαλλικὴ ὑπὸ	1,242,000	»
Ἡ Ὀλλανδική, ἡ Σουηδική		
καὶ ἡ Δανικὴ ὑπὸ	216,000	»

27,349,000 »

Ἐξεδόθησαν ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ πρῶτα φύλλα ἐφημερίδος φερούσης τὸν τίτλον. *‘Η Έφημερίς τὸ Martellior*. Ἡ παράδοξις αὕτη ἐφημερίς ἐκτυπῶνται ἐπὶ ὑφάσματος, ἑκαστον δὲ φύλλον ἀρκεῖ διὰ πανταλόνιον ἢ ὑποκάμισον. Οὕτως ἀντὶ ἐξ ταλλήρων καθ' ἑξαμηνίαν, ὁ συνδρομητὴς προμηθεύεται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα περίπου τεμάχια ὑφάσματος ἅπερ πλυθέντα δύνανται νὰ τῷ χρησιμεύσωσιν εἰς οἰκιακὴν ἀνάγκην. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐκ διαμέτρου ἀντίκειται πρὸς τὰς πλείστας ἄλλας συναδελφάς τῆς· καθότι αὗται μὲν ἐκδύουσι τοὺς συνδρομητάς των, ἐκείνη δὲ τοὺς ἐνδύει.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ὁ Χενιέρος, συνέχεια. — Ὁ Κατάρράκτης τοῦ Δούβ, διήγημα. — Ἡ τιμωρηθεῖσα φιλήρεσκος. — Βιογραφία. — Μίλων. — Πόλητις. — Ποικίλα. Εἰκονογραφίαι. — Μίλων — Θηριομαχία. Παράρτημα. Ὁ Ἰπποκόμης τῆς Βραζιλιάνης.